

Arrest

nr. 271 952 van 27 april 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275 / 4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. C. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 juni 2021 België binnen en verzoekt op 17 juni 2021 om internationale bescherming. Op 16 november 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Gurjani. Sinds 2018 bent u een actief lid van de United National Movement (UNM). U nam deel aan demonstraties in verschillende steden voerde propaganda voor de partij. Omwille van uw activiteiten werd u gevisieerd door de regerende partij. In de zomer van 2019 ontvluchtte u voor de eerste maal uw land van herkomst en trok u naar Duitsland waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Omdat uw moeder gehospitaliseerd werd keerde u eind 2019 terug naar Georgië. U werd onmiddellijk terug bedreigd. U nam deel aan de betogingen, o.a. voor het parlamentsgebouw in Tbilisi. Er vonden toen ook lokale verkiezingen plaats en u stemde voor de kandidaten van de UNM. U bleef gevisieerd worden door mensen van de regerende partij. Op 13/06/2021 ontvluchtte u voor de tweede maal uw land van herkomst en trok u naar België waar u op 17/06/2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. U bent in het bezit van uw internationaal paspoort en uw rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u omwille van uw activiteiten voor de oppositiepartij UNM gevisieerd werd door mensen van de regerende partij. Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen dienen er ernstige tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in uw relaas te worden vastgesteld waardoor de geloofwaardigheid ervan compleet wordt ondermijnd. Ook kan er redelijkerwijs verwacht worden dat van een verzoeker die zijn land ontvluchtte omwille van zijn beweerde vervolging wegens zijn politieke activiteiten voor de UNM, hij voldoende bij de politieke partij, waartoe hij beweert te behoren, betrokken is, zodat hij zonder al te veel problemen op vragen hieromtrent kan antwoorden quod non in casu.

Zo stelt u verkeerdelijk (CGVS p. 8-9, 11), zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, dat nadat u van Duitsland was teruggekeerd er in Georgië lokale verkiezingen plaatsvonden en dat de laatste parlamentsverkiezingen dateren van voor uw vertrek naar Duitsland, i.e. de zomer van 2019. Gelet op uw betrokkenheid bij de UNM, en uw bewering dat als er verkiezingen waren u steeds ging stemmen, is het merkwaardig dat u hierover een dergelijke onwetendheid aan de dag legt en u aldus niet weet dat er in oktober 2020 parlamentsverkiezingen plaatsvonden die de aanleiding vormde voor grote politieke onrust hiervoor en erna.

Wat betreft de beweegredenen van de demonstraties die plaatsvonden o.a. in Tbilisi voor het parlamentsgebouw na uw terugkeer uit Duitsland, waaraan u volgens uw verklaringen aan deelnam, stelt u (CGVS p. 7-8) dat de betogers het slechte leven en de corruptie aanklaagden, dat de lonen laag waren en er geen werk was, en ontkent u dat er concrete politieke eisen werden gesteld, hetgeen echter niet te rijmen valt met de hierboven aangehaalde informatie. Uit deze informatie blijkt immers dat het aanvankelijke doel van deze betogingen was de woordbreuk van de regerende partij aan te klagen wat betreft haar eerdere beloftes om het kiessysteem aan te passen. Een later doel van deze betogingen was om nieuwe parlamentsverkiezingen te eisen. Indien u daadwerkelijk deelnam aan deze betogingen kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u meer kan concretiseren wat de politieke eisen waren die de oppositie toen stelde.

Ook gevraagd of de UNM bij recente verkiezingen heeft samengewerkt met andere partijen stelt u (CGVS p. 11-12) dat dit met de Labour partij was, en bent u aldus klaarblijkelijk niet op de hoogte van het blok genaamd "Strength is in Unity" dat de UNM vormde met meerdere andere partijen n.a.v. de parlamentsverkiezingen van 2020 zoals blijkt uit bovenvermelde informatie.

U vertoont aldus een ernstig gebrek aan kennis over de UNM en de politieke situatie in Georgië waardoor de geloofwaardigheid als ook de intensiteit van uw beweerde politiek engagement voor de UNM wordt ondermijnd. Aangezien uw beweerde problemen een gevolg zijn van uw politiek engagement wordt dan ook logischerwijze de geloofwaardigheid ervan ondermijnd.

Ook dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen afgelegd bij de DVZ en het CGVS manifeste tegenstrijdigheden bevatten. Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 5) dat sinds u in 2018 lid werd van de UNM en zich engageerde voor de partij, geïnterviewd werd door leden van de regerende partij. U ontvluchtte omwille hiervan voor een eerste maal uw land van herkomst in de zomer van 2019. Voor het CGVS verklaart u (p. 4-5, 12) dat u eind 2019, waarschijnlijk in november, terugkeerde naar Georgië omdat uw moeder was gehospitaliseerd en dat uw problemen met de regerende partij toen onmiddellijk weer zijn begonnen, dat u zo goed als onmiddellijk weer door hen met de dood werd bedreigd. Bij de DVZ (Vragenlijst pt. 5) stelde u echter dat deze bedreigingen ongeveer 3 à 4 maanden voor uw tweede vlucht uit Georgië zijn begonnen, i.e. februari of maart 2021. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 12) dat deze bedreigingen niet onmiddellijk terug begonnen maar na 2 weken à 1 maand sinds uw terugkeer uit Duitsland, i.e. eind 2019-begin 2020, hetgeen nog steeds niet te rijmen valt met uw eerdere verklaringen. Meer nog, bij de DVZ (Vragenlijst pt. 5) werd u gevraagd of uw huidige problemen te maken hebben met de problemen waarom u de eerste keer bent gevlucht, waarop u ontkennend antwoordde en stelde dat deze problemen waren opgelost. Voor het CGVS (p. 9 & 12) verklaart u echter dat u altijd omwille van uw engagement voor de UNM door dezelfde 4 à 5 personen werd bedreigd, dat dit ook zo was voor u naar Duitsland vluchtte, dat uw problemen niet opgelost waren en vraagt u zich af hoe ze opgelost konden zijn. Bij confrontatie met uw uitdrukkelijke beweringen bij de DVZ stelt u (CGVS p. 12) dat uw problemen toen niet volledig opgelost waren, zonder meer. Met dergelijke vage verklaring kan u de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheid echter niet vergoelijken.

Verder verklaart u (CGVS p. 4-5) niet te weten door wie u werd bedreigd, u kan enkel aangeven dat de daders van de regerende partij waren. Gevraagd of u zich hierover heeft geïnformeerd stelt u aanvankelijk (CGVS p. 6) dat u dit heeft geprobeerd maar niet lukte. Gevraagd wat u aldus heeft ondernomen, stelt u echter dat u niks heeft gedaan omdat de daders van een andere stad waren, u denkt van Tbilisi, en vraagt u zich af hoe u kon te weten komen wie u bedreigde. Ook dergelijke incoherentie in uw verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

De door u voorgelegde documenten (uw internationaal paspoort en uw rijbewijs) bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt van uw beweerde politieke activiteiten, hetgeen redelijkerwijze kan worden verwacht indien u werkelijk in die mate politiek actief zou zijn geweest. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het vertrouwensbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Hij werpt tevens een beoordelingsfout van de verwerende partij op.

Vooraleer de verschillende onderdelen van de motivering van de bestreden beslissing onder de loep worden genomen, werpt verzoeker algemeen op dat er in feite geen tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen zijn en dat hij zich de vraag stelt hoe in een extra kort tijd van 1u10 een interview bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) kan worden uitgevoerd, voornamelijk wanneer men beweert dat er tegenstrijdigheden zouden zijn met het eerste, extra korte, interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker stelt voorts dat het commissariaat-generaal in de zevende paragraaf van de bestreden beslissing niet nader verklaart waarin de tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden bestaan. Verder wordt geopperd dat verzoeker lijdt onder een zekere levensmoeheid, wat een verklaring kan zijn voor zijn vlakke antwoorden op vragen omtrent de politieke partij waarvan hij actief lid is.

Waar het commissariaat-generaal het merkwaardig vindt dat verzoeker onwetend is dat er in oktober 2020 parlementsverkiezingen plaatsvonden, die de aanleiding vormden voor grote politieke onrust, zowel ervoor als erna, verklaart verzoeker in het verzoekschrift bijkomend dat de parlementaire verkiezingen plaatsvonden na zijn terugkeer uit Duitsland op 31 oktober 2020 en dat de lokale verkiezingen plaatsvonden in 2021, meer bepaald op 29 oktober 2021 maar dat hij toen in België was.

Vervolgens is verzoeker het niet eens met de volgens hem onaannemelijke overweging in de bestreden beslissing dat, indien hij daadwerkelijk deelnam aan de betogingen in onder andere Tbilisi na terugkeer uit Duitsland, er redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij meer kan concretiseren wat de politieke eisen waren die de oppositie toen stelde. Het feit dat het leven slecht is en dat er corruptie en dergelijke is, impliceert volgens hem dat het kiessysteem moet herzien worden en dat er nieuwe verkiezingen moeten komen. Verzoeker betoogt voorts dat hij een landbouwer is, dat hij synthetiseert in woorden van de volksmond, met gebruik van andere woorden dan intellectuelen. Ook duidt het commissariaat-generaal luidens het verzoekschrift jammer genoeg geen data aan van betogingen. In ieder geval vonden er verkiezingen plaats, zoals gesteld parlementaire verkiezingen op 31 oktober 2020, toen verzoeker in Georgië was en lokale verkiezingen op 29 oktober 2021, toen hij in België was.

Inzake de in de bestreden beslissing opgeworpen gebrekkige kennis over de partij *United National Movement* (hierna: de *UNM*) en de politieke situatie in Georgië, waardoor de geloofwaardigheid alsook de intensiteit van het beweerde politiek engagement voor de *UNM* wordt ondermijnd, vraagt verzoeker zich af hoe men de intensiteit van een politiek engagement objectief kan meten en vanaf welk percentage van intensiteit men zou kunnen besluiten dat hij niet geloofwaardig is. Volgens verzoeker, die als lid van de *UNM* deelnam aan tal van manifestaties, schiet de motivatie van de bestreden beslissing op dit punt, bij gebrek aan klare uitleg, ernstig tekort.

Vervolgens tracht verzoeker de volgens de bestreden beslissing manifeste tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen, afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal, te weerleggen. Hij voert aan dat een interview van slechts 1u10 bij het commissariaat-generaal een falend resultaat heeft; zo is het gebrekkig, slecht gemotiveerd, niet uitgediept en schendt het de essentiële rechten van een verzoeker om internationale bescherming. Uit een ondeskundig en extra vlug verhoor vloeien automatisch tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden voort. Zo noteerde het commissariaat-generaal verkeerdelijk dat hij zijn land van herkomst een eerste keer ontvlucht is in de zomer van 2019.

In werkelijkheid heeft hij in de zomer van 2019 Polen verlaten, en niet Georgië. Voorts stelt verzoeker dat hij regelmatig bedreigd werd, gezien zijn politiek engagement voor de politieke tegenpartij. Indien hij eens verklaarde (bv. bij de Dienst Vreemdelingenzaken) dat dit drie of vier maanden voor de tweede vlucht uit Georgië was en indien hij ook verklaarde bij het commissariaat-generaal dat dit tussen twee weken tot één maand na zijn terugkeer van Duitsland was (dus eind 2019 - begin 2020), dan zijn dat volgens hem geenszins tegenstrijdigheden. Verzoeker benadrukt dienaangaande ten eerste dat hij voornamelijk in de periode toen hij terug binnenkwam bedreigd werd en ten tweede dat het voornamelijk enkele maanden was (drie tot vier maanden) voor zijn tweede vlucht uit Georgië dat die bedreigingen hem hebben gekenmerkt. Het zijn de gebeurtenissen bij binnenkomen (kort na het binnenkomen) en buitengaan van een land (het wordt zodanig ondraaglijk dat men het land na x aantal maanden ontvlucht) die hun stempel het meest drukken bij de verzoeker om internationale bescherming en het zijn deze feiten die hij het best onthoudt of kan weergeven. De twee kenmerkende periodes van in het geheugen goed ingeprinte trauma's (vier maanden en dan twee weken tot één maand) moeten worden samengevoegd in de tijdspanne van negentien maanden verblijf in Georgië, gedurende dewelke hij in feite de ganse tijd bedreigd werd.

Vervolgens stelt verzoeker zich nogmaals de vraag naar de kwaliteit van de mensgerichte vraagstelling. Zo spreekt men in de bestreden beslissing van een manifeste tegenstrijdigheid, maar bij de detailverhoren ziet men geen kenmerken of verdere vraagstelling hierover aan verzoeker. Indien dit wel het geval zou geweest zijn, dan kon hij duidelijk meer informatie geven. Gezien het vlug moet gaan en men geen tijd gunt voor een betere vraagstelling en tijd om na te denken en te antwoorden, is het resultaat nefast en is het onrechtvaardig om te spreken van een tegenstrijdigheid, net daar waar de vraagstelling te wensen overliet. Gezien het zeer slordig verhoor is de motivering van de bestreden beslissing automatisch gebrekkig en de afwezigheid van verdere vraagstelling en hulp aan verzoeker om met zijn verhalen en trauma's naar boven te komen, verklaart de tegenstrijdigheden en zogenaamde onaannemelijkheden. Wat de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen betreft aangaande de vraag of zijn huidige problemen al dan niet te maken hebben met de problemen waarvoor hij de eerste keer Georgië ontvluchtte, stelt verzoeker zich de vraag hoe hij duidelijk kan antwoorden als er geen punctuele vragen worden gesteld en de grond van de zaak niet wordt aangeraakt. Hij verduidelijkt dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontkennend antwoordde op de vraag of zijn huidige problemen dezelfde zijn als deze bij de eerste vlucht uit Georgië, maar dat hij daarmee bedoelde dat er niet dezelfde maar "*soortgelijke*" problemen zijn. Waar hij bij het commissariaat-generaal antwoordde dat dezelfde problemen niet opgelost zijn en dat hij zich de vraag stelt hoe ze opgelost zouden geraken, is net omdat de vraag gesteld werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat de problemen toen niet volledig opgelost waren. Verzoeker concludeert dat er geen tegenstrijdigheden zijn en dat de data moeten worden samengevoegd in de tijdspanne van negentien maanden verblijf in Georgië, tussen terugkomst uit Polen en Duitsland en de vlucht naar België.

Wat betreft de in de bestreden beslissing opgeworpen incoherentie in zijn verklaringen over door wie hij werd bedreigd, haalt verzoeker aan dat hij de identiteit niet kent van de bedreigers en dat zij van de regerende partij moeten zijn, gezien zij hem en zijn familie met de dood bedreigden indien hij zijn demonstraties en politiek engagement voor de *UNM* niet stopzette. Het waren telkens dezelfde vier tot vijf bedreigers die aan de deur zijn geweest, hij heeft ze gezien en kan ze beschrijven als mannen van middelmatige gestalte, Georgisch, wellicht regio Tbilisi, 35-40 jaar. Hij werpt op dat hij ook dreigbrieven kreeg, dat de problemen in feite zo "*diep*" waren dat hij ze niet kon concretiseren en dat velen werden vervolgd. Volgens verzoeker bestaat de incoherentie erin dat noch de Dienst Vreemdelingenzaken, noch het commissariaat-generaal een persoonsbeschrijving heeft gevraagd van de daders van de bedreigingen.

Vervolgens geeft verzoeker in zijn verzoekschrift "*nadere details*". Zo werpt hij onder andere op dat hij ter gelegenheid van de demonstraties slaag heeft gekregen van de politie maar dat hij hiervan geen bewijzen heeft en hierover niets heeft verklaard. Hij heeft ook niets verklaard over zijn bezoek aan Polen, waar hij niet om internationale bescherming verzocht, omdat dit van geen belang was voor zijn verzoek om internationale bescherming in België. Verder stelt hij dat zijn familie, nu hij vertrokken is uit Georgië, geen bedreigingen meer heeft ontvangen. Ook bleef hij vanuit zijn politiek engagement vanuit het buitenland alles opvolgen en herinnert hij zich nog goed, toen hij in Duitsland zat, dat in 2019, meer bepaald op 20 juni, een afgevaardigde van het Russisch parlement naar Georgië kwam en dat die in het parlement op de stoel van de voorzitter, van de toen heersende politieke partij, is gaan zitten. Georgië is volgens verzoeker nu zeker anti-Russisch. Tot slot haalt hij een gezondheidsprobleem aan, zo heeft hij hepatitis C.

Verzoeker wil voorts algemeen benadrukken dat het commissariaat-generaal geen rekening wenst te houden met het feit dat het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken een zeer kort interview, van slechts vijftien minuten, was en dat hij enkel geantwoord heeft op de indirecte vragen die hem gesteld werden. Verder stelt hij dat het fout is uit de afwezigheid van een begin van bewijs af te leiden dat er geen geloof gehecht kan worden aan het relaas. Kenschetsend is dat het onderzoek van het commissariaat-generaal niet gevoerd werd vanuit de beschermende gedachte van het Verdrag van Genève en dat men bij gebrek aan geschreven stukken eenvoudigweg beslist dat verzoeker niet wordt geloofd. Hij herhaalt voorts dat de ondervraging bij het commissariaat-generaal in een extra korte tijdspanne plaatsvond, waarbij zeer haastig werd ondervraagd, soms met suggestieve vragen en het niet uitbouwen van een tijdschema wat tot veel betere resultaten zou leiden bij het neerschrijven van de meest kenmerkende episodes van iemand die de internationale bescherming vraagt.

Nog luidens het verzoekschrift is het rechtssysteem in Georgië in transitie maar is corruptie een nog gangbare praktijk. De politieke situatie is er niet rustig en verzoeker vreest in geval van terugkeer opnieuw het slachtoffer te worden van regelmatige bedreigingen en dat de doodsb bedreigingen, voor hem en zijn familie, fataal kunnen aflopen.

Tot slot behoudt verzoeker zich het recht voor het verzoekschrift ter terechtzitting nog aan te vullen met nog te bekomen documenten uit Georgië.

2.1.2. Op basis van het voorgaande vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing *“te willen vernietigen, en betrokkene het vluchtelingenstatuut toe te kennen”* en te beslissen dat Georgië in zijn specifieke situatie *“eerder als een voor hem onveilig land dient te worden beschouwd”*.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. De commissaris-generaal maakt een nota over aan de Raad, waarbij volgende stukken zijn gevoegd:

- Civil Georgia, *“Riot Police Clears Parliament Entrances, Protest Continues”* d.d. 26 november 2019;
- Democracy & Freedom Watch, *“Political crisis in Georgia reaches point of no return, opposition starts ‘permanent’ rallies”*, d.d. 26 november 2021;
- Civil Georgia, *“Georgian Dream Supporters Hit the Streets, Countering Tbilisi Protests”*, d.d. 3 december 2019;
- Democracy & Freedom Watch, *“The ice had started to melt – Georgian government, opposition agree to discuss electoral reform”*, d.d. 9 december 2019;
- Civil Georgia, *“Georgian Dream Introduces Electoral Reform Bill to Parliament”*, d.d. 12 maart 2020;
- Georgia Today, *“UNM’s Grigo Vashadze Presented as Opposition’s Presidential Candidate”*, d.d. 18 juli 2018;
- Wikipedia, *“Strength is in Unity”*, d.d. 24 december 2021;
- Civil Georgia, *“Boycot: Last Resort As the First Response?”*, d.d. 4 november 2020;
- Radio Free Europe/Radio Liberty, *“Georgian Opposition Demonstrators Return To The Streets To Call For Repeat Elections”*, d.d. 14 november 2020;
- Civil Georgia, *“Ruling Party, Opposition Met for Secound Round of Talks”*, d.d. 14 november 2020.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden

beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 16 november 2021 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.4. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van

herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komt.

2.3.5. Volgens zijn verklaringen vreest verzoeker vervolging (van de regerende partij) omwille van het feit *UNM*-aanhanger te zijn.

De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissing uitgebreid wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden asielaanvraag. Zo (i) vertoont verzoeker een ernstig gebrek aan kennis over de *UNM* en de politieke situatie in Georgië waardoor de geloofwaardigheid, alsook de intensiteit van zijn beweerde politiek engagement voor de *UNM* wordt ondermijnd en waardoor de geloofwaardigheid van de beweerde problemen, die een gevolg zijn van het politiek engagement, logischerwijze worden ondermijnd. Vooreerst (a) is er verzoekers onwetendheid over de in oktober 2020 in Georgië gehouden parlementsverkiezingen die de aanleiding vormden voor grote politieke onrust ervoor en erna. Verder (b) kan van verzoeker, die beweert na terugkeer uit Duitsland aan demonstraties in onder andere Tbilisi te hebben deelgenomen, worden verwacht dat hij meer kan concretiseren wat de politieke eisen waren die de oppositie toen stelde. Tot slot (c) is verzoeker klaarblijkelijk niet op de hoogte van het blok genaamd "*Strength is Unity*", dat de *UNM* met meerdere andere partijen vormde naar aanleiding van de parlementsverkiezingen van 2020. Daarnaast (ii) bevatten de verklaringen van verzoeker, afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal, manifeste tegenstrijdigheden. Enerzijds betreffende het tijdstip waarop de bedreigingen terug begonnen na terugkeer naar Georgië en anderzijds betreffende de vraag of verzoekers huidige problemen te maken hebben met de problemen waardoor hij de eerste keer is gevlucht. Voorts (iii) verklaart verzoeker niet te weten door wie hij werd bedreigd en de vastgestelde incoherentie in zijn verklaringen dienaangaande ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het relaas. Tot slot (iv) wordt volledigheidshalve opgemerkt dat verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt van zijn beweerde politieke activiteiten, hetgeen redelijkerwijze kan verwacht worden indien hij werkelijk in die mate politiek actief zou zijn geweest. De voorgelegde documenten, verzoekers internationaal paspoort en rijbewijs, (v) bevatten dan weer louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

Uit wat volgt blijkt dat verzoeker er niet in slaagt voormelde vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in de hoger weergegeven argumentatie hoofdzakelijk beperkt tot het herhalen van het vluchrelaas en van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van blote beweringen en vergoelijkingen en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de commissaris-generaal die duidelijk steun vinden in het administratief dossier, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

2.3.6. Waar verzoeker algemeen aanhaalt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeer kort was, vijftien minuten, en dat hij enkel geantwoord heeft op de indirecte vragen die hem daar werden gesteld, merkt de Raad op dat dit de manifeste tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen niet vermag te verklaren. Immers, dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort(er) is, kan, in zoverre dit nog enigszins zou kunnen verklaren waarom verzoeker aldaar bepaalde, niet-essentiële feiten onvermeld zou hebben gelaten, geenszins een verklaring bieden voor het gegeven dat hij aldaar verklaringen aflegde die met zijn verklaringen bij het commissariaat-generaal manifest in strijd zijn, zoals hierna genoegzaam zal blijken. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielaanvraag. Dat de procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken een andere finaliteit heeft en dat aldaar gevraagd wordt om het relaas kort samen te vatten, vormt in het geheel geen verklaring voor het feit dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent kernelementen in zijn relaas. Ten andere, bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal gaf verzoeker ondubbelzinnig en uitdrukkelijk te kennen dat het verslag hem bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd voorgelezen en dat hij geen opmerkingen had in verband met het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit het administratief dossier blijkt tot slot ook dat verzoeker het aan hem voorgelezen verslag ondertekende, waardoor hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan.

Verzoeker kan evenmin bezwaarlijk volstaan met de loutere verwijzing naar de duur van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, *in casu* 1u10. Zoals de verwerende partij terecht in haar nota opwerpt, maakt de (korte) duur van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal geen indicatie uit van de gegrondheid en volledigheid ervan. Dient in dit kader verder te worden vastgesteld dat verzoeker bij het commissariaat-generaal niet verzocht om langer te worden gehoord. Integendeel gaf hij, aan het einde van het persoonlijk onderhoud, wanneer hem gevraagd werd of hij nog iets toe te voegen heeft aan zijn relaas, uitdrukkelijk aan dat hij niets meer wilde toevoegen. Ook zijn advocaat wenste, wanneer hem daartoe de kans geboden werd, niets toe te voegen. Op de vraag of de vragen van de *protection officer* duidelijk waren, gaf verzoeker ondubbelzinnig aan dat dit het geval was en ook gaf hij aan de tolk goed begrepen te hebben. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker middels het voorliggende verzoekschrift de kans had om de nodige toevoegingen te doen en dat hij van deze mogelijkheid ook gebruik heeft gemaakt.

De Raad merkt verder op dat de vragen die aan verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal werden gesteld, zeer duidelijk waren, allermint indirect of suggestief, en dat de antwoorden van verzoeker niet voor interpretatie vatbaar zijn. Wat het gehoor bij het commissariaat-generaal betreft, bemerkt de Raad dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker telkens wel heel summier antwoordde op de hem gestelde vragen. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal werd verzoeker overigens, niettegenstaande de "*korte duur*", geconfronteerd met de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen aldaar en deze afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

De Raad besluit dat de duur van het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal niet als verschoningsgrond kan worden ingeroepen voor de in de bestreden beslissing weerhouden tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden betreffende essentiële elementen van het asielaanvraag. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal nergens dat dit niet op een normale manier zou zijn afgenomen of dat dit, zoals verzoeker betoogt, gebrekkig, niet uitgediept en ondeskundig zou zijn.

2.3.7. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze een ernstig gebrek aan kennis van verzoeker over de *UNM* en de politieke situatie in Georgië opwerpt en waardoor de geloofwaardigheid, alsook de intensiteit van het beweerd politiek engagement voor de *UNM*, wordt ondermijnd.

2.3.7.1. Allereerst is er de uit het administratief dossier volgende onwetendheid in verband met de in 2020 in Georgië plaatsgevonden parlementsverkiezingen die, zoals blijkt uit de informatie gevoegd aan het rechtsplegingsdossier middels de nota van de verwerende partij, de aanleiding vormden voor grote politieke onrust ervoor en erna. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal (p. 8, 9 en 11) blijkt dat verzoeker aangaf dat er na zijn terugkeer van Duitsland naar Georgië lokale verkiezingen plaatsvonden en dat de laatste parlementsverkiezingen plaatsvonden vóór zijn vertrek naar Duitsland. Een dergelijke onwetendheid is, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, merkwaardig en dit gelet op de beweerde betrokkenheid bij de *UNM* en de bewering van verzoeker dat als er verkiezingen waren, hij steeds ging stemmen. Door thans in het verzoekschrift *post factum* aan te geven dat er inderdaad parlementaire verkiezingen plaatsvonden op 31 oktober 2020, dus na zijn terugkeer uit Duitsland, en dat de lokale verkiezingen plaatsvonden in 2021, meer bepaald op 29 oktober 2021, toen hij reeds in België was, slaagt verzoeker er geenszins in de tijdens de administratieve procedure vastgestelde gebrekkige en foutieve kennis betreffende de verkiezingen in Georgië te ontkrachten. Het louter aanpassen van eerder afgelegde verklaringen naar aanleiding van pertinente vaststellingen is, zoals de verwerende partij in haar nota oppert, niet ernstig.

2.3.7.2. Vervolgens is verzoeker het niet eens met de volgens hem onaannemelijke overweging in de bestreden beslissing dat, indien hij daadwerkelijk deelnam aan de betogingen in onder andere Tbilisi na zijn terugkeer naar Georgië, er redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij meer kan concretiseren wat de politieke eisen waren die de oppositie toen stelde. Waar hij in het verzoekschrift stelt dat het wijzen op het slechte leven in Georgië en de corruptie aldaar als beweegredenen van de demonstraties ook impliceert dat het kiessysteem moet herzien worden en dat er nieuwe verkiezingen moeten komen, geeft hij allermint een overtuigende verantwoording voor zijn onwetendheid. Met deze al te simplistische *post factum* bijstelling van de eerdere gezegden, doet verzoeker geen afbreuk aan de pertinente overweging in de bestreden beslissing dat bij effectieve deelname aan de betogingen redelijkerwijze van verzoeker mocht worden verwacht de eisen van de oppositie toen te concretiseren. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, waar verzoeker meermaals de kans geboden werd te vertellen over de beweegredenen van de betogingen, ontkende verzoeker overigens

uitdrukkelijk dat er toen andere, meer concrete politieke eisen werden gesteld (notities p. 7-8). Dit is evenwel volledig en apert in tegenspraak met de objectieve informatie die middels de nota van de verwerende partij bij het rechtsplegingsdossier is gevoegd, en waaruit duidelijk blijkt dat het aanvankelijke doel van de betogingen waarvan sprake was de woordbreuk van de regerende partij aan te klagen wat betreft haar eerdere beloftes om het kiessysteem aan te passen. Uit de objectieve informatie blijkt dat er in de periode na de terugkeer van verzoeker naar Georgië en vóór zijn vertrek naar België een diepgewortelde nationale politieke crisis aan de gang was. Van verzoeker, die beweert als *UNM*-aanhanger deel te nemen aan manifestaties in die periode, kan dan ook worden verwacht dat hij hiervan op de hoogte zou zijn, los van de bewering een landbouwer te zijn die andere woorden gebruikt dan intellectuelen en van het nietszeggende betoog in het verzoekschrift dat het commissariaat-generaal geen data van betogingen aanduidt. Ten andere mag ook van een persoon met een geringe opleiding redelijkerwijze worden verwacht dat hij de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze kan uiteenzetten.

2.3.7.3. Tot slot is verzoeker blijkens zijn verklaringen, afgelegd bij het commissariaat-generaal (notities, p. 11-12), totaal niet op de hoogte van het blok, genaamd "*Strength is in Unity*", dat, zoals blijkt uit stuk 7 gevoegd bij de nota van de verwerende partij, een op 16 juli 2018 ontstane politieke coalitie is tussen de *UNM* en negen andere oppositiepartijen. Deze onwetendheid valt allerminst te rijmen met het beweerde actieve profiel van verzoeker als *UNM*-aanhanger die deelnam aan manifestaties.

2.3.7.4. Door zich boudweg in het verzoekschrift af te vragen hoe men de intensiteit van een politiek engagement objectief kan meten, doet verzoeker niet in het minst afbreuk aan zijn - zoals genoegzaam gebleken - gebrekkige kennis over de *UNM* en de politieke situatie in Georgië, waardoor de geloofwaardigheid, alsook de intensiteit van het beweerde politiek engagement voor de *UNM* en de daaruit voortspruitende vermeende vervolgingsfeiten, danig en manifest wordt ondermijnd. Indien verzoeker daadwerkelijk voldoende bij de *UNM*, partij waarvan hij beweert geëngageerd lid te zijn, betrokken was en hierdoor door leden van de regerende partij aanhoudend zou geïsoleerd worden, zou hij zonder al te veel problemen op de toch algemene vragen die hierover werden gesteld moeten kunnen antwoorden, hetgeen geenszins het geval is. Door in het verzoekschrift één anekdote aan te halen, werpt verzoeker allerminst een ander licht hierop.

Daargelaten verzoekers blote beweringen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan, voorts op generlei wijze blijken dat "*levensmoeheid*" hem zou verhinderd hebben om volwaardige verklaringen over de *UNM* alsook over de politieke situatie in zijn land van herkomst af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker tijdens de gehoren in staat was om verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Bovendien werd door verzoeker op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van psychologische problemen waardoor hij niet in staat zou zijn geweest om coherente verklaringen af te leggen. Verzoeker bracht en brengt tot op heden evenmin een medisch attest bij ter staving van zijn, zo weze herhaald, blote beweringen in dit verband.

2.3.8. Daarnaast hebben de tegenstrijdigheden, zoals vastgesteld tussen de opeenvolgende verklaringen van verzoeker, eveneens betrekking op de kern van het asielrelaas. Zo zijn er tegenstrijdigheden in de verklaringen in verband met het tijdstip waarop de bedreigingen terug begonnen na terugkeer uit Duitsland en in verband met de vraag of verzoekers huidige problemen te maken hebben met de problemen waardoor hij de eerste keer is gevlucht. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt overwogen:

"Ook dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen afgelegd bij de DVZ en het CGVS manifeste tegenstrijdigheden bevatten. Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 5) dat sinds u in 2018 lid werd van de UNM en zich engageerde voor de partij, geïsoleerd werd door leden van de regerende partij. U ontvluchtte omwille hiervan voor een eerste maal uw land van herkomst in de zomer van 2019. Voor het CGVS verklaart u (p. 4-5, 12) dat u eind 2019, waarschijnlijk in november, terugkeerde naar Georgië omdat uw moeder was gehospitaliseerd en dat uw problemen met de regerende partij toen onmiddellijk weer zijn begonnen, dat u zo goed als onmiddellijk weer door hen met de dood werd bedreigd. Bij de DVZ (Vragenlijst pt. 5) stelde u echter dat deze bedreigingen ongeveer 3 à 4 maanden voor uw tweede vlucht uit Georgië zijn begonnen, i.e. februari of maart 2021. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 12) dat deze bedreigingen niet onmiddellijk terug begonnen maar na 2 weken à 1 maand sinds uw terugkeer uit Duitsland, i.e. eind 2019-begin 2020, hetgeen nog steeds niet te rijmen valt met uw eerdere verklaringen. Meer nog, bij de DVZ (Vragenlijst pt. 5) werd u gevraagd of uw huidige problemen te maken hebben met de problemen waarom u de eerste keer bent gevlucht, waarop u ontkennend antwoordde en stelde dat deze problemen waren opgelost. Voor het CGVS (p. 9 & 12) verklaart u echter

dat u altijd omwille van uw engagement voor de UNM door dezelfde 4 à 5 personen werd bedreigd, dat dit ook zo was voor u naar Duitsland vluchtte, dat uw problemen niet opgelost waren en vraagt u zich af hoe ze opgelost konden zijn. Bij confrontatie met uw uitdrukkelijke beweringen bij de DVZ stelt u (CGVS p. 12) dat uw problemen toen niet volledig opgelost waren, zonder meer. Met dergelijke vage verklaring kan u de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheid echter niet vergoelijken.”

2.3.8.1. In verband met de start van de problemen na terugkeer in Georgië, merkt de Raad op dat de verklaringen die verzoeker gedurende de administratieve procedure hieromtrent aflegde, duidelijk waren, eenduidig en niet voor interpretatie vatbaar. Het enorme verschil in de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst, vraag 5) en bij het commissaris-generaal (notities, p. 4, 5 en 12) werd, na confrontatie met de tegenstrijdigheid op dit punt tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, allerminst overtuigend bijgesteld en zelfs dan blijft er nog een verschil van een jaar gelden. Met het betoog in het verzoekschrift dat de regelmatige bedreigingen tegen zijn persoon na terugkeer naar Georgië negentien maanden duurden, vanaf twee weken tot een maand na zijn terugkeer naar Georgië in november 2019, inclusief de drie tot vier maanden voor zijn vertrek naar België in juni 2021 en dat het de gebeurtenissen bij binnenkomen (kort na het binnenkomen) en buitengaan van een land (het wordt zodanig ondraaglijk dat men het land na x aantal maanden ontvlucht) zijn die hun stempel het meest drukken bij de verzoeker om internationale bescherming waardoor deze die feiten het best onthoudt of kan weergeven, vermag verzoeker geen afbreuk te doen aan de pertinente, terechte, draagkrachtige en in het administratief dossier steun vindende tegenstrijdigheid in verband met de vraag wanneer de problemen terug begonnen. Dat het commissariaat-generaal verkeerdelijk noteerde dat hij zijn land van herkomst een eerste keer is ontvlucht in de zomer van 2019, terwijl hij in werkelijkheid Georgië een eerste keer ontvluchtte in januari 2019 om naar Polen te gaan, waar hij tot de zomer van 2019 verbleef om tot aan zijn terugkeer naar Georgië in Duitsland te verblijven, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Ten andere, verzoeker geeft in het verzoekschrift aan dat hij ook niets verklaard heeft over zijn bezoek aan Polen, waar hij niet om internationale bescherming verzocht, net omdat dit van geen belang was voor zijn verzoek om internationale bescherming in België. Ook een louter aanhalen van een verkeerde of tekortschietende vraagstelling op dat vlak, zonder daarbij te preciseren wat dan meer of anders gevraagd had moeten worden, brengt allerminst soelaas en hiermee slaagt verzoeker er geenszins in de vastgestelde en wel degelijk manifeste tegenstrijdigheid te verklaren of te weerleggen.

De Raad benadrukt dat van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat hij nauwkeurige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Met de ongefundeerde stelling dat het vlug moet gaan, men geen tijd gunt voor een betere vraagstelling en tijd om na te denken en te antwoorden en dat men geen hulp biedt aan verzoeker om met zijn verhalen en trauma's naar boven te komen, ontsnapt verzoeker niet aan de op hem rustende medewerkingsplicht om zijn relaas op een coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

2.3.8.2. De tegenstrijdigheid, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, tussen verzoekers verklaringen over de vraag of zijn huidige problemen te maken hebben met de problemen op grond waarvan hij in 2019 een eerste keer Georgië ontvluchtte, is pertinent, terecht, vindt steun in het administratief dossier en heeft betrekking op een kernelement van het asielrelaas. Met de tegenstrijdigheid geconfronteerd bij het commissariaat-generaal gaf verzoeker een vage verklaring en ook in het verzoekschrift komt verzoeker allerminst met een afdoende vergoelijking om deze manifeste tegenstrijdigheid te verklaren, laat staan te weerleggen. De vraagstelling was, in weerwil van wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, wel degelijk punctueel. *Post factum* het antwoord op de vraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken bijstellen van “*neen, die [eerdere] problemen zijn opgelost*” naar “*soortgelijke problemen*”, is niet ernstig. De verklaring van verzoeker op dat punt was duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Ook het betoog dat hij bij het commissariaat-generaal antwoordt dat dezelfde problemen niet opgelost zijn en dat hij de vraag stelt hoe ze opgelost zouden geraken, net omdat de vraag gesteld werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat de problemen toen niet volledig opgelost waren, is niet ernstig.

2.3.9. Tot slot, betreffende de in de bestreden beslissing opgeworpen incoherentie in verzoekers verklaringen over door wie hij werd bedreigd, komt verzoeker in het verzoekschrift in wezen niet verder dan te herhalen dat hij de identiteit niet kent van de bedreigers, dat zij van de regerende partij moeten zijn en dat zij wellicht uit Tbilisi afkomstig zijn. Hiermee doet verzoeker evenwel geenszins afbreuk aan

de incoherentie in zijn verklaringen, zoals opgetekend in de bestreden beslissing en steun vindend in het administratief dossier. Verzoeker komt in het verzoekschrift met een vage persoonsbeschrijving op de proppen, meer bepaald dat het telkens ging om vier tot vijf mannen van middelmatige gestalte van rond de 35 tot 40 jaar en oppert dat de incoherentie er net in bestaat dat noch de Dienst Vreemdelingenzaken, noch het commissariaat-generaal een persoonsbeschrijving heeft gevraagd van de daders van de bedreigingen. De Raad bemerkt dienaangaande dat het niet de taak is van de commissaris-generaal, dan wel de Raad, zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen, waardoor het betoog, dat bepaalde vragen niet gesteld werden, niet dienstig is.

2.3.10. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal terecht heeft doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid/kennelijke ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Er werd daarbij geenszins “*eenvoudigweg*” beslist dat verzoeker, bij gebrek aan geschreven stukken, niet wordt geloofd. Overigens, zoals de bestreden beslissing terecht aanhaalt, legt verzoeker geen enkel begin van bewijs van de beweerde politieke activiteiten voor, hetgeen evenwel redelijkerwijze kan worden verwacht indien verzoeker werkelijk in de beweerde mate politiek actief zou zijn geweest.

2.3.11. De vastgestelde tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden, vaagheden en incoherenties blijven onverminderd overeind en ondergraven op ernstige wijze het door verzoeker voorgehouden politiek profiel en de daaruit voortvloeiende vermeende problemen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan geen enkel geloof gehecht worden aan het vluchtrelaas en kan niet aangenomen worden dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.12. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoeker niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.13. Waar verzoeker in het verzoekschrift aangeeft hepatitis C te hebben, merkt de Raad op dat verzoeker geenszins verduidelijkt wat hij daarmee poogt aan te tonen. Tijdens de administratieve procedure heeft verzoeker zijn medische conditie niet opgegeven als een reden die hem zou verhinderen terug te keren naar zijn land van herkomst. Hoe dan ook houden medische problemen op zich geen verband met de criteria van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In zoverre verzoeker zich beroept op zijn medische situatie *an sich*, dient hij desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.14. Betreffende de aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel, merkt de Raad op dat het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dient te honoreren (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Van een schending van het vertrouwensbeginsel kan slechts sprake zijn, indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. Verzoeker zet niet *in concreto* uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.

2.3.15. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de

stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten, en dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal de kans kreeg om de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit in aanwezigheid van zijn advocaat en met behulp van een tolk die het Georgisch machtig is. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.16. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van de verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.3.17. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.18. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.19. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS